

Varsa József Hamis Bejelentője

Állandó lakás bejelentését igazoló szelvény.

Lakás, amelybe beköltözték: Budapest, IV. kerület Királyi Pál utca 7. I. em. 2. ajtó

Atyjának családi és utóneve: Vagner Andor
Anyjának leánykori családi és utóneve: Stettberger Margit

Családi és utóneve: Vagner Géza István
Születésének helye és éve: Budapest 1890
Foglalkozása: magántisztviselő

Nevét viselő, vele együtt beköltöző 12 éven aluli fiú-, illetőleg 16 éven aluli leánygyermekének neve: Veronika 1933

Budapest, 1944. decs 11. nap.

A helyszíni igazolásról felelőstől: Juhász Balázs
A lakásba nyilvántartásba való bejegyzést igazolom: Juhász Balázs

Állandó lakás bejelentését igazoló szelvény

Budapest, IV. kerület Királyi Pál utca 7. I. em. 2. ajtó

A bejelentett személy

Atyjának családi és utóneve: Vagner Andor

Anyjának leánykori családi és utóneve: Stettberger Margit

Családi és utóneve: Vagner Géza István

Születésének helye és éve: Budapest, 1890

Foglalkozása: magántisztviselő

Nevét viselő, vele együtt beköltöző 12 éven aluli fiú-, illetőleg 16 éven aluli leánygyermekének neve: Veronika, 1933

Budapest, 1944. decs 11.

Még 1944 nyarán rábeszéltek apámat, hogy térjünk ki. Az evangélikus egyháznál tudtak venni hamis papírokat, születési bizonyítványt. Ennek alapján lehetett bejelentkezni. Apám Vagner Géza István volt, anyja neve Stettberger Margit, én Veronika. A történethez tartozik, hogy a hamis papírokért nem fogadtak el pénzt, hanem tárgyakat kértek. Én főleg azokra emlékszem, amelyek engem érintettek, nevezetesen egy gramofon, amit a tizedik születésnapomra kaptam négy angol Linguaphon lemezzel és a biciklim. Apám holmija közül csak az írógépre emlékszem. Így aztán 1944-ben az egész család áttért a Deák téri evangélikus templomban. Anyám úgy fogta fel, hogy ez egy életmentő gesztus, ki törődik vele. Ő egy olyan magyar, aki zsidó. Különben volt svájci menlevelünk, volt spanyol is, svéd is, és folyamatban volt egy vatikáni menlevel is. De egyiket sem használtuk.

1944 novemberében lett egy lakáskulcsunk. Ez pedig úgy lett, hogy Dezső bácsi egyik fiának a keresztény felesége, Sárika rokona volt egy vezérezredesi rangban lévő katonaorvosnak, nádai

Náday Lajosnak. A vezérezredes felesége Sáríka nagynénje volt. A vezérezredes urat a hadsereggel vitték nyugatra, és vele ment a felesége. Nádayné odaadta a lakása kulcsát az unokahúgának, Sáríkáknak, aki pedig odaadta nekünk. Egy nagy úri lakás volt a Királyi Pál utca 5--7-ben, az első emeleten. A továbbiakat ott vészeltük át. Akkor már megvoltak a papírjaink, mi voltunk az evangélikus Vágner család, aki Gyöngyösről menekült. Azért döntöttek a szüleim így, mert akkor Gyöngyösön már oroszok voltak, másrészt az volt az egyetlen vidéki város, amit ismertem. Nekem nem vettek papírt, de szerepeltem az ő papírjaikon. A nevem maradt Veronika, mert látták ugyan, hogy megbízható vagyok, de ha valaki elkiáltaná magát, és felkapnám a fejem, az lebukás lenne. Volt egy elképesztő véletlen. Amikor odaköltöztünk, kiderült, hogy nádayi Náday Lajosné leánykori neve Wagner Mária. Csak ő dupla vével írta. A papírjaink szerint mi is Vágnernek voltunk, úgyhogy a házmesterhez úgy vonultunk be, hogy Mária az apám unokanővére. Itt viszonylag biztonságban éreztük magunkat.